Guido <de Monte Rocherii>: Manipulus curatorum

[Straßburg: Georg <Husner>], 29. Nov. 1490 Seite 219

Aug. i li. d̄ mēdacio octo sūt genera mēdacioꝝ. Primū ē qd̄
fit ꝯ doctrinā fidei ꝛ bonoꝝ moꝝ. vt dicere xp̄m n̄ eē natū d̄
v̄gīe. l' nō esse passū ī cruce. l' aliqd̄ sil'e cōtra articl'os fidei. l'
bonos mores. Scd̄m ē qd̄ nulli p̄dest sꝫ alicui obest. sic mē
daciū detractoꝝ. l' falsi testꝫ ī cā crimīali. Tertiū ē qd̄ p̄dest
vni sꝫ obest alt'i. vt mēdaciū falsi testꝫ ī cā pecuniaria. Quar
tū ē qd̄ fit sola mētiēdi libidīe. ꝛ q̄i absqꝫ cā ꝛ vtilitate. Qui-
tū ē qd̄ fit placēdi cupiditate. sic mēdaciū adulatoꝝ. Sextū
ē qd̄ nulli nocet sꝫ p̄dest alicui ad euitandū p̄icl'm pecunie.
vel alteriꝰ rei. sic si aliq̄s sciēs pecuniā alicꝰ tollēdā a fure vl'
raptore mētiat̄ sibi dicēdo se nescire vbi sit. Septimū est qd̄
nulli nocet sꝫ p̄dest alicui ad euitādū p̄icl'm p̄sōe. vt si aliq̄s
q̄rat̄ ad mortē ꝛ aliꝰ mētiat̄ dicēdo se nescire vbi sit. Octauū
ē qd̄ nulli nocet sed p̄dest alicui ad h̄ vt ab imūdicia corp̄ali
tueat̄. vt si volēti corrūpe v̄ginē mētiat̄ aliq̄s dicēs eā eē ꝯiu
gatā. Alia distinctio ponit̄ ab eodē Aug. s. ꝙ mēdaciū ali
ud est p̄niciosū. ꝛ istd̄ cōp̄hēdit q̄nqꝫ genera p̄me distinctōis
et ē sp̄ pctm̄ mortale. xxij. q. ij. p̄mū. Aliud est officiosū. ꝛ istd̄
comp̄hendit vltima tria genera p̄me distinctionis. et istud
est pctm̄ veniale. Aliud ē iocosum. ꝛ istud credo etiā eē pec-
catum veniale. qd̄ itelligo qn̄ ille cuiꝰ d̄r tale mendacium no
uit ip̄m cā iocandi esse dictū. ꝛ ꝙ nō dicat̄ ex libidīe mētiēdi.

De mēdacio adulatōis nota ꝙ aliq̄s p̄t alt'i adulari duo-
bus modis. Uno mō attribuēdo ei bonū qd̄ nō hꝫ. ꝛ d̄ isto
dicūt oēs ꝙ sit mortale. Alio mō extollēdo bonū qd̄ hꝫ. ꝛ de
isto dicūt oēs ꝙ sit veniale.

Nonū et decimū p̄ceptum.

Nonū ꝛ decimū p̄ceptū p̄hibēt actū iteriorē. s. actum
voluntatꝫ. s. ꝙ nullꝰ ꝯcupiscat alienam vxorē. ꝛ nomi
ne vxoris intelligit̄ q̄cūqꝫ mulier. qꝛ vt dicit christꝰ.
Qui viderit mulierē ad ꝯcupiscendū eam iam mechatꝰ ē eā
in corde suo. Similit̄ nemo ꝯcupiscat illicite rē alienā ad
possidēdū eā. Hec ꝰ sunt decē p̄cepta legꝫ. q̄ꝝ q̄dam sunt
affirmatiua. q̄dā negatiua. Affirmatiua obligāt sp̄ sꝫ nō ad
sp̄ sed p̄ loco ꝛ tp̄e. Negatiua aūt obligāt sp̄ ꝛ ad sp̄. De istis
p̄ceptis habet̄ v̄sus. Unū cole deum. nec vane iures p̄ ip̄m.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-549/0219
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt